

GA NAAR JEZUS MET UW TELEURSTELLINGEN

hjms

Geliefde broeders en zusters, elk kind van God zal van tijd tot tijd te maken krijgen met negatieve gevoelens en teleurstellingen. Negatieve gevoelens en teleurstellingen over zichzelf. Óf over de mensen om zich heen, thuis in het gezin, op school of op het werk, of zelfs in de Gemeente. De vraag is naar wie met die teleurstellingen gaan! Gaan we ermee naar Jezus of zoeken we andere oplossingen?

Zélfs de apostel Paulus zat wel eens in de put, omdat hij regelmatig de verkeerde dingen bleef doen, die hij juist niet wilde doen. En uiteindelijk riep hij uit in Rom. 7:24 – *“Ik ellendig mens, wie zal mij verlossen?”*. Maar hij had gelukkig zelf ook de Weg en het Antwoord gevonden, namelijk Jezus (Rom. 7:25). Soms voelde hij zich zwak, maar hij vond zijn kracht in Jezus. 2 Cor. 4:7-9 – *“Maar wij hebben dezen schat in aarden vaten, opdat de uitnemendheid der kracht zij van God, en niet uit ons; Als die in alles verdrukt worden, doch niet benauwd; twijfelmoedig, doch niet mismooedig; Vervolgd, doch niet daarin verlaten; neder-geworpen, doch niet verdorven;”*

In deze bijbelverkondiging wil ik twee voorbeelden behandelen van mensen, die diep in de put zaten. Één negatief voorbeeld over Judas, de verrader, en één positief voorbeeld over Petrus, die Jezus verloochende.

Judas de verrader

Laat ik voorop stellen dat niemand van ons een verrader van Jezus hoeft te worden. Ook Judas had geen verrader hoeven te zijn. Dat zien we ook in de betekenis van zijn naam. *“Judas”* is de Griekse vorm van de Hebreeuwse naam *“Juda”* en betekent *“Iosprijs, Hij (God) zal geprezen worden”*.

Ook Judas had een aanbieder van God kunnen worden en ooit bevond Judas zich zelfs op de goede weg achter Jezus aan. Leest u maar Mark. 3:14-19; 6:7,12-13 en Luk. 9:1-2; 10:1,17.

Maar helaas was Judas tóch gebonden gebleven aan een grote zonde. En die gebondenheid werd geopenbaard op het moment dat er een vrouw, die zelf eens door de zonden geketend was geweest en door Jezus was verlost, kwam om Hem te aanbidden. Zij was zó dankbaar voor haar verlossing én zij was zó dankbaar dat Jezus haar broer Lazarus uit de dood had opgewekt. En zij bracht met zich een fles met peperdure nardusolie met een waarde van driehonderd penningen, dat in die tijd het jaarloon van een landarbeider was. Zij brak die fles kapot en zalfde Jezus' voeten met die nardus en aanbad Hem.

En op dit moment van diepe aanbidding werd Judas geopenbaard, namelijk dat hij een aan geld gebonden dief was (Joh. 12:4-8). Ja, broeders en zusters, zo zal het altijd gaan! Indien u nog gebonden bent aan een grove zonde, dan zal de ware aanbidding in de Geest altijd aan u voorbij gaan, of het nu thuis of in de Gemeente is.

Waarom was Judas nog een dief? Waarom was hij nog niet verlost van die band? Omdat hij een verkeerde blik op Jezus had. Judas had niet begrepen, dat de eerste taak van Jezus was, het vrijmaken van mensen. Van zonden, van ziekten, van demonen. Judas dacht dat Jezus een aards Koninkrijk zou stichten, waarvan Jezus de koning zou zijn en waarin hij, Judas, de positie van schatbewaarder, zeg maar minister van financiën, zou krijgen. En toen vervolgens Jezus hem in Joh. 12:7-8 corrigeerde, omdat hij zich had geërgerd aan die kostbare ‘verspilling’ van nardus, moet er een wrok in zijn hart jegens Jezus zijn gekomen. Joh. 12:7-8 – *“Jezus dan zeide: Laat af van haar; zij heeft dit bewaard tegen den dag Mijner begrafenis. Want de armen hebt gijlieden altijd met u, maar Mij hebt gij niet altijd.”* Die wrok jegens Jezus kreeg een vaste plaats in Judas' hart juist door die gebondenheid aan geld. Want wanneer voelen wij ons juist geërgerd door een correctie van onze voorganger? Als er nog een gebondenheid in ons hart is, die wij niet los willen laten!

Maar de wrok in Judas' hart kreeg ook nog gezelschap van een andere boosdoener, namelijk teleurstelling! Want in plaats dat Jezus als een koning op een mooi paard en vergezeld van een leger soldaten Jeruzalem binnentrok, reed Jezus als een armoedzaaier op een ezel de stad binnen (Joh. 12:12-15). Gevuld met wrok (boosheid) en teleurstelling nam Judas het besluit om voor geld Jezus te verraden (Luk. 22:3-6; Mark. 14:8-11; Matt. 26:12-16). Judas verkocht Jezus voor dertig zilveren penningen, de prijs van een slaaf (Zach. 11:12-13; Ex. 21:32).

Geliefde broeders en zusters, weet u wat zo geweldig is? Desondanks zocht Jezus Judas met Zijn liefde. Jezus had óók Judas tot het einde toe lief (Joh. 13:1). En als een slaaf waste Jezus ook de voeten van Judas, die net tevoren had besloten om Hem voor een slavenprijs te verraden en te verkopen (Joh. 13:2-5). Hier móét Judas door de werking en de overtuiging van de Heilige Geest in het mensenhart hebben geweten, dat Jezus álles van hem wist. Óók dat hij Hem wilde verraden. Maar Judas had zijn hart verhard. Judas móét de Liefde van Jezus hebben gevoeld. Judas móét hebben geweten dat hij aan geld was gebonden. En zoals elke Jood, moet Judas ook hebben geweten, dat God uit elke slavernij kan verlossen. Want dat was immers het thema van die bijzondere avond toen Jezus zijn voeten waste, namelijk het vieren van de verlossing uit Egypte middels de Paasmaaltijd (Joh. 13:1-2). Als geestelijk leider van de discipelen en dus de voorganger tijdens de Paasmaaltijd had Jezus de taak om aan de aanwezigen uit te leggen wat dit feest betekende. Hoe God Israël had verlost uit Egypte door in die paasnacht alle eerstgeborenen van Egypte te doden, terwijl de doodsengel aan Israël voorbij ging. En dan moest de leider van de paasmaaltijd enkele vragen aan de aanwezigen stellen. De volgorde van die vragen was belangrijk en stond vast: *“Ziet u dit ongezuurde brood?”* Dit brood eten we, omdat onze vaders met spoed uit Egypte werden bevrijd. *“Ziet u deze bittere kruiden?”* Die eten wij, omdat het leven in Egypte voor onze vaders bitter was geweest. *“Ziet u dit paaslam dat wij eten?”* Dit lam eten we, omdat het lam zijn leven gaf voor de verlossing van onze vaders uit Egypte?

Elke Israëliet kende het verhaal van de verlossing van de slavernij uit Egypte. Elke Israëliet, ook Judas, kende de vragen die de leider van de paasmaaltijd moest stellen en hij kende ook de antwoorden.

Maar ondanks Jezus' Liefde en de werking van de Heilige Geest schroeide Judas zijn hart als het ware volkomen dicht. Hoe weten we dat? Omdat Jezus openlijk en vrijuit tegen de discipelen, waaronder ook Judas, had gezegd dat één van hen Hem zou verraden. Laten we Joh. 13:21-30 eens lezen. Judas nam het stukje brood, de bete, van Jezus aan en ging terstond naar buiten. Judas at blijkbaar niet van dit gebroken brood, dat zoals we weten een beeld is van het gebroken Lichaam van Jezus. Judas wachtte dus ook niet op de uitleg van Jezus over het doel van het geslachte lammetje en hij at dus ook niet van dat lam. In overdrachtelijke zin weigerde Judas de gemeenschap met Jezus, het Lam van God, Dat voor ons werd geslacht. Zoals hij ook weigerde te eten van het goddelijke Brood, Dat voor ons werd gebroken. Judas kon de grote liefde van Jezus en de zalving van de Heilige Geest niet meer verdragen, want er was een diepe duisternis in zijn hart. Joh. 12:30 – *“Hij dan, de bete genomen hebbende, ging terstond uit. En het was nacht.”* Meteen nadat Jezus hem het stukje brood gaf, ging Judas weg en deed wat hij in zijn hart had voorgenomen en leverde Jezus over in de handen van Zijn vijanden, de overpriesters. Ja, lieve broeders en zusters, ik bid u in de Naam van Jezus om niet bewust een bepaalde zonde in uw leven vast te blijven houden. Want dan zal eens uw hart met diepe duisternis worden gevuld en uw hart volkomen zijn dichtgeschroeid.

Maar de Liefde van Jezus bleef tot het hart van Judas spreken, want in Matt. 27:1-5 kunnen we lezen, dat Judas berouw over zijn zonde kreeg. Maar in plaats van tot God te komen en zijn gruwelijke zonden te belijden, ging Judas naar de overpriesters. Hij ging naar het

verkeerde adres om te zeggen dat hij fout had gehandeld en had gezondigd en een onschuldige had verraden. Wellicht meende hij, dat Jezus dan wel zou worden vrijgelaten. Jarenlang had hij alle wonderen van Jezus meegemaakt en nóg ging hij naar het foute adres. En uiteraard drukten die overpriesters Judas nog dieper in de put. Zij zeiden als het ware: *“Dit is jouw eigen schuld en jouw eigen zaak, wat hebben wij daarmee te maken? Kijk maar wat er nu gaat gebeuren!”*

Zij hielpen hem niet, maar lieten hem achter met zijn schuldgevoelen en zijn zielenood. En net zoals eens Ezau geen berouw vond, vond ook Judas geen plaats van écht berouw en hij hing zichzelf op. Voor eeuwig was hij nu verloren. Ja, geliefde broeders en zusters, laten wij toch oppassen dat wij onze harten niet zodanig dichtschroeien, dat de Liefde van God ons hart niet meer kan binnenkomen. Want als wij dan later tóch eens spijt over onze zonden hebben, zullen wij nooit meer de waarachtige bekering kunnen vinden, óók al storten wij onze hete tranen uit (Hebr. 12:27). Laten we liever zijn als Petrus. Óók hij had gezondigd en was teleurgesteld, maar hij had een eerlijk hart.

Petrus de loochenaar

In tegenstelling tot Judas had Petrus, hoewel hij Jezus verloochende, wél de juiste blik op Jezus. Petrus had herkend, dat Jezus de Messias was. Joh. 6:68-69 – *“Simon Petrus dan antwoordde Hem: Heere, tot Wien zullen wij heengaan? Gij hebt de woorden des eeuwigen levens. En wij hebben geloofd en bekend, dat Gij zijt de Christus, de Zoon des levenden Gods.”*

En daarbij was Petrus een eerlijke man, die zichzelf niet beter voor wilde doen dan hij werkelijk was (Luk. 5:1-11). Vers 8 – *“En Simon Petrus, dat ziende, viel neder aan de knieën van Jezus, zeggende: Heere! ga uit van mij; want ik ben een zondig mens.”*

Desondanks liep Petrus altijd veel te hard van stapel. Hij was veel te veel haantje de voorste. Zo ook nu weer!

Tijdens het Paasfeest had Jezus nét de discipelen gewaarschuwd, dat één van hen Hem zou verraden. Dit hebben we reeds gelezen in Joh. 13:21.

Dit was in feite een eerste ernstige indirecte waarschuwing voor Petrus. Maar in plaats van zichzelf te onderzoeken en de raad van Jezus ter harte te nemen, liep Petrus zichzelf weer eens voorbij: *“Heer, ik zal mijn leven voor u geven”*, zei Petrus in Joh. 13:36-38 (vers 37). En toen gaf Jezus hem in vers 38 een rechtstreekse waarschuwing: *“.....: Zult gij uw leven voor Mij zetten? Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: De haan zal niet kraaien, totdat gij Mij driemaal verloochend zult hebben.”*

Maar helaas luisterde Petrus wéér niet goed en nam deze waarschuwing niet ter harte.

En net als bij Judas kwam ook voor Petrus de ultieme testcase. Judas hād zich kunnen bekeren toen Jezus zijn voeten waste. En Petrus hād zich nu kunnen realiseren, dat hij zich in een gevaarlijke (geestelijke) situatie bevond, toen Jezus zojuist gevangen was genomen in de Hof van Getsemané en hij in de greep van angst kwam en Jezus van verre volgde.

Luk. 22:54 – *“En zij grepen Hem en leidden Hem weg, en brachten Hem in het huis des hogepriesters. En Petrus volgde van verre.”*

Maar helaas begint meestal onze geestelijke afval, als wij Jezus niet meer van heel dichtbij volgen, maar nog slechts van op een afstand. Het gevolg was, dat Petrus zich tussen de vijanden van Jezus nestelde en zich daar warmde aan hun houtvuur. Luk. 22:55 – *“En als zij vuur ontstoken hadden in het midden van de zaal, en zij te zamen nederzaten, zat Petrus in het midden van hen.”*

Broeders en zusters, elk kind van God dat zich warm nestelt tussen ongelovige wereldlingen en zich bij hen zelfs thuisvoelt, heeft zichzelf uiterst kwetsbaar gemaakt voor de aanvallen van de duivel. En toen er een paar kleine, onschuldige dienstmeisjes kwamen en hem op de proef stelden, verloochende Petrus zijn Meester tot driemaal toe (Luk. 22:56-60).

Maar onmiddellijk was het de grote Liefde van Jezus, die Zich bekommerde om het zielenbehoud van Petrus. Jezus zal alles doen om de zondaar te redden. Dat was Zijn missie op aarde. Daartoe was Hij gekomen. Jezus stierf zelfs voor ons toen wij nog goddeloos waren en Zijn vijanden (Rom. 5:6-10).

Onmiddellijk werkte Jezus aan de redding van Petrus. Want vlak nadat Petrus Hem verloochend had, keerde Jezus Zich om en zag Petrus aan. Luk. 22:61-62 – *“En de Heere, Zich omkerende, zag Petrus aan; en Petrus werd indachtig het woord des Heeren, hoe Hij hem gezegd had: Eer de haan zal gekraaid hebben, zult gij Mij driemaal verloochenen. En Petrus, naar buiten gaande, weende bitterlijk.”*

Wie ooit uit genade mag kijken in de liefdevolle ogen van Jezus, komt tot bezinning en tot zondebesef. En Petrus gedacht aan de waarschuwingen van Jezus en dat hij desondanks Zijn geliefde Meester had verraden. En hij ging naar buiten en weende bittere tranen.

Broeders en zusters, ik geloof dat Petrus' berouw een eerlijk berouw is geweest in tegenstelling tot het berouw van Judas. Judas had zijn hart volkomen verhard en dichtgeschroeid. Zo was Petrus niet. Zijn berouw moet eerlijk zijn geweest en hij zal zijn hart hebben uitgestort en God om vergeving hebben gesmeekt.

Maar welk een diepe wroeging moet er desondanks in het hart van Petrus zijn geweest, toen Jezus aan het kruis stierf en hij Jezus niet meer persoonlijk om vergeving had kunnen vragen. Welk een teleurstelling moet er toen ook in zijn hart zijn geweest.

Petrus had weliswaar de openbaring ontvangen dat Jezus de Messias was, maar hij begreep nog niets van Jezus' opdracht om te sterven voor diep verloren zondaren.

Welk een geweldige blijdschap moet er daarom later in zijn hart zijn gekomen, dat bleek dat Jezus uit de dood was opgestaan. Wat een grote vreugde moet toen zijn hart hebben vervuld. Toen Petrus zich realiseerde en Jezus' vele woorden herinnerde, dat Jezus moest sterven voor de zondaren. Welk een vreugde dat Jezus dus ook voor zijn verloochening was gestorven en hem had vergeven.

Oh, geliefde broeders en zusters, hoe groot is de Liefde en aandacht van Jezus voor onze miserabele levens. Leest u maar wat de engel ná de Opstanding van Jezus uit de dood zei in Mark. 16:6-7 – *“Maar hij zeide tot haar: Zijt niet verbaasd; gij zoekt Jezus den Nazarener, Die gekruist was; Hij is opgestaan; Hij is hier niet; ziet de plaats, waar zij Hem gelegd hadden. Doch gaat heen, zegt Zijnen discipelen, en Petrus, dat Hij u voorgaat naar Galilea; aldaar zult gij Hem zien, gelijk Hij ulieden gezegd heeft.”*

De Liefde van Jezus ging in het bijzonder uit naar Petrus, omdat Jezus wist dat het hart van Petrus nog vol van droefheid en berouw was door die verloochening. Wat een grote Liefde. En toen Petrus en zijn vrienden weer hun oude beroep van visser wilden gaan uitoefenen, in plaats van uit te gaan om mensen voor Jezus te vangen, kwam Jezus tot hen. En na de maaltijd van brood (het beeld van het Woord van God) en vis (het beeld van de Heilige Geest), mocht Petrus zijn schuld belijden en alles tot aan de wortels met Jezus in orde maken (Joh. 21:9,15-17). Joh. 21:17 – *“Hij zeide tot hem ten derden maal: Simon, zoon van Jonas, hebt gij Mij lief? Petrus werd bedroefd, omdat Hij ten derden maal tot hem zeide: Hebt gij Mij lief, en zeide tot Hem: Heere! Gij weet alle dingen, Gij weet, dat ik U liefheb. Jezus zeide tot hem: Weid Mijn schapen.”*

Ja, geliefde broeders en zusters, in tegenstelling tot Judas vond Petrus wél het juiste adres: Jezus. Bent u teleurgesteld in uw leven of in anderen. Zoekt u de oorzaak op en belijd uw schuld bij Jezus. Geen zonde is te groot of Jezus zal het kunnen vergeven. Geen probleem of teleurstelling is te groot voor Hem. Hij kan u helpen. Zijn genade en Zijn Liefde zijn veel groter. Jezus heeft u lief tot aan het uiterste. Kom in diepe vernedering tot Hem zoals ook Petrus. Jes. 66:2 – *“Want Mijn hand heeft al deze dingen gemaakt, en al deze dingen zijn geweest, spreekt de HEERE; maar op dezen zal Ik zien, op den arme en verslagene van geest, en die voor Mijn woord beeft.”*

Moge de Heer u zegenen. Amen.